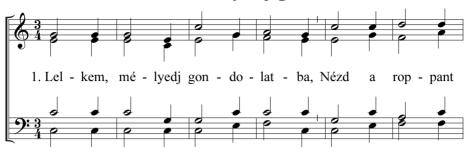
T 17 **270. Lelkem, mélyedj gondolatba...** (D.226)

- 2. Jézus téged szívből szeret, Láthatod ezt keresztjén,
 Hol halálfájdalmat szenved, S tőrként hatol át szívén.
 |: Bűnünk terhe Őt megverte; Sírjál halálküzdelmén! :|
- 3. Lelke Istentől elhagyva Szomorú a halálig,
 Teste sebektől szaggatva Meggyötört és vérezik;
 |: Nincs ereje, Mert szenvedve Kimerült már s elmúlék. :|
- 4. Bűneinknek minden súlya Rád nehezül, s gyötretel,
 Ez lett volna éltünk sorsa, Hogyha Te nem mented fel.
 |: Kín és halál Minket talál, S mindörökre vesznünk kell. :|
- 5. De Te a halált legyőzted És a Sátán hatalmát,
 Atyád tervét véghez vitted, Betöltvén akaratát.
 ! Így lett nékünk Örök éltünk, Mert halálod üdvöt ád. :|
- 6. Ó, én földnek bűnös férge, Értem haltál, Megváltóm, Értem hullott szíved vére, Jézusom, én Megtartóm!
 l: Elnémulok S leborulok, Érdem nélkül lett sok jóm.:
- 7. Tested, Lelked és szent véred Adtad értem, bűnösért:
 Ne adjam-e szintén néked Mindenem mindezekért?
 |: Fogadd tőlem Az én szívem, Tied lesz kegyelmedért. :|
- 8. Halálodnak erejével Vezess engem utadra;
 Testem bűnös érzésével Szegezzen keresztfádra!
 |: Az életem, Szeretetem Legyen szelíd és tiszta! :|

Az ő egyetlenegy szülött Fiát elbocsátotta Isten e világra, hogy éljünk ő általa.